

érez haragot, és a figyelme emiatt felé irányul. A leválni, önállósodni, megszületni készülő fiatal nőnek viszont sok ez a figyelem, ellenőrzésnek érzi, és emiatt támad. Egyik konfliktus adódik a másiktól, gyakran begyógyíthatatlan sebeket ejtve egymás lelkében. Sok ilyen csatát látva, átélve, felvetődik az emberben a régi korok fonóinak, női csoportjainak fontossága. Ezek hangulata, gyógyító, csillapító közössége segít az anyának visszatalálni saját nőiségébe, felkészülni az elengedés misztériumára, hogy beléphessen a NagyAnya szerepének megtapasztalásába. Ezzel párhuzamosan a lányt a nővé válás útján segítették, támogaták az önálló megszületésben, mint ahogy a pillangónak is ki kell küzdenie magát a báb állapotából.

„Nagyon hiányoznak a női létforgásból a több generációt befogadó, nem irányító, hanem tapasztalattal támogató női körök létezései. Ha ezeket a hagyományokat felélesztjük, akkor a mi lányaink generációjának könnyebb lenne a női létük.”

A hagyományok felélesztése

Nagyon hiányoznak a női létforgásból a több generációt befogadó, nem irányító, hanem tapasztalattal támogató női körök létezései. Ha ezeket a hagyományokat felélesztjük, akkor a mi lányaink generációjának könnyebb lenne a női létük. Nem menekülnének bele elhamarkodottan a házasságba önmagukat keres-

ve, vagy éppen az ellenkező irányba, a házasság, az anyaság elől a szingli létbe.

Végül, de nem utolsó sorban, nekünk is könnyebb lenne az előttünk járó tapasztaltak támogatásával belefolynunk a NagyAnya létbe – nagyobb testi-lelki krízisek nélkül.

Ligetvári Anita